Янка Купала (Іван Домінікович Луцевич)

Батьківщина

Перекладач: Дмитро Павличко

З землею й небом нерозривна нить
Мене поєднує — нетлінна павутина,-
Земля мене голубить, наче сина,
Сповитий дух мій в сонце та блакить.

Ще ж у колисці я з пісень навчився снить,
Що ці тісні краї — близькі, немов родина,
Що ниви рідної — я грудочка єдина,
Що іскорка в мені од рідних зір — горить.

Так Батьківщину я здобув собі без люті,
Але не викинув кістки чужі, забуті,
З полів, де я зростав, з озерних узбереж.

Як зневажаєш ти мене — я в темній скруті,
Бо зневажаєш ти мою вітчизну теж,
А скривдиш ти її — мене тим злом уб'єш.

1915